

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1899—1900 blev der ligesom i de tvende foregaaende Samlinger i Folketinget ved privat Initiativ indbragt et Forslag til Lov om Kystfredning, der skulde afløse Lovene af 13. April 1855 og 23. Januar 1862. Efter at Forslaget var blevet vedtaget af Folketinget, blev det ved 1ste Behandling i Landstinget henvist til et Udvalg, der i en Betænkning (Rigsdagstidende 1899—1900 Tillæg B. Sp. 1821 ff.) udtalte, at der var god Grund til at søge de nugældende Lovbestemmelser om Kystfredning forandrede, men at en tilfredsstillende Ordning af Kystfredningen ikke kunde opnaas, medmindre man opgav den nugældende Lovgivnings ogsaa af Forslaget fulgte Princip, hvorefter det er overladt Kystejerne enkeltvis at skaffe sig den fornødne Beskyttelse for deres Kyster. Udvalget indstillede derfor, at Landstinget skulde slutte Behandlingen af det foreliggende Lovforslag med Vedtagelsen af en Dagsorden, hvori Regeringen opfordredes til at fremsætte et Lovforslag om Kystfredning ved Statens Foranstaltning. Den af Udvalget foreslaaede Dagsorden vedtoges af Landstinget den 30. Marts 1900.

I Henhold til den nævnte af Landstinget vedtagne Dagsorden fremsatte den daværende Regering i Rigsdagssamlingen 1900—1901 i Landstinget et Forslag til Lov om Kystfredning (Rigsdagstidende Tillæg A. Sp. 2809 ff.). Forslaget hvilede paa den Grundsætning, at Staten i Kraft af sin Højhedsret har en Pligt til at forhindre saadanne Foretagender paa Søterritoriet, som ville medføre Skade paa Kystejendommene, og i Bemærkningerne til Lovforslaget udtaltes det, at man formentlig kun ved Anerkendelsen af denne Grundsætning kunde tilvejebringe en Ordning, der paa een Gang kunde skaffe Kystejerne den fornødne Sikkerhed mod Beskadigelse af Kysten og tillige sikre Stenfiskere og Sandgravere mod, at der ved de paa Søterritoriet til Fredning af Kysten truffne Foranstaltninger blev lagt dem unødvendige Hindringer i Vejen for deres Virksomhed. I Overensstemmelse hermed foresloges det, at der under Landbrugsministeren skulde ansættes en Kystinspektør, hvis Opgave det skulde være at foretage periodiske Undersøgelser af alle Lan-

dets Kyster og særskilt for hvert Amt at fremsætte Forslag til de Foranstaltninger, han maatte anse nødvendige for at beskytte Kysten. Landbrugsministeren skulde derefter ved Henvendelse til vedkommende Amtmand foranledige, at der blev nedsat en Landvæsenskommission til Behandling af Forslaget, og Afgørelsen af, hvorvidt det var nødvendigt at træffe særlige Foranstaltninger for at beskytte Kysten, skulde derefter træffes af Landvæsenskommissionen under Appel til Overlandvæsenskommissionen. Paa Grundlag af Landvæsenskommissionens (Overlandvæsenskommissionens) Kendelse skulde Landbrugsministeren derefter særskilt for hvert Amt udstede en Bekendtgørelse om Kystfredning i det paagældende Amt. Bekendtgørelsen skulde gælde i 5 Aar, hvorefter ny Bekendtgørelse skulde udstedes paa Grundlag af en fornyet Undersøgelse af Kystinspektøren med paafølgende Landvæsenskommissionsforretning.

Det nævnte Lovforslag blev ved 1ste Behandling i Landstinget henvist til et Udvalg, der under 21. Marts 1901 afgav Betænkning (Rigsdagstidende 1900—1901, Tillæg B. Sp. 1715 ff.). I denne Betænkning tiltraadte Udvalget Lovforslagets Hovedprincip, Indførelse af Kystfredning ved Statens Foranstaltning. Udvalget mente imidlertid, at Sagen burde ordnes paa en noget mindre omstændelig og mindre bekostelig Maade end den i Lovforslaget foreslaaede. Udvalget foreslog derfor, at der i Stedet for Ansættelse af en Kystinspektør til at forberede Kystfredningen, vejlede Landvæsenskommissionerne og senere føre Tilsyn med den truffne Ordning Overholdelse, for hvert Amt skulde oprettes en Kystkommission, som ikke skulde være permanent, men kun have til Opgave at medvirke ved den første samlede Ordning af Kystfredningen. Kystkommissionen skulde bestaa af en af Landbrugsministeren udnævnt Formand og to af vedkommende Amtsraad valgte Medlemmer. Kystkommissionen skulde undersøge Amtets Kyster og fremsætte Forslag til Fredningsbestemmelser. For saa vidt der ikke af de i Sagen interesserede blev rejst Indsigelse mod Kystkommissionens Forslag, skulde dette være Regel for Kystfredningen i vedkommende Amt. For saa vidt Indsigelse der-